

MANIFEST-CRIDA

- COMPROMÍS PELS PAÏSOS CATALANS -

“ (...) Aquest itinerari històric ha estat compartit amb altres territoris, fet que ha configurat un espai comú lingüístic, cultural, social i econòmic, amb vocació de reforçar-se i promoure's des del reconeixement mutu (...).” - *Preàmbul de la Declaració de sobirania i el dret a decidir del poble de Catalunya, aprovada pel Parlament de Catalunya el 23 de gener de 2013*

El procés endegat a Catalunya, fonamentat en el dret a decidir de la nació catalana, amb la perspectiva de la seva aplicació pròxima a una de les seves parts, ens encara a una realitat política nova de conseqüències molt rellevants que no pot deixar de ser assumida de manera coherent per totes les persones i entitats conscients de ser part d'una mateixa nació. Amb aquest esperit ens comprometem a difondre els continguts que s'expressen en aquest manifest que és alhora una crida a treballar per a fer efectius els acords que conjuntament assumim.

Considerem que l'àmbit de la nació catalana són els Països Catalans, entenent per Països Catalans, des del punt de vista lingüístic i cultural, els territoris on es parla la llengua catalana, i des del punt de vista polític, aquests mateixos territoris més aquells territoris al·lòfons contigus (de llengua occitana o castellana) i associats històricament a aquests, que decidissin lliurement prendre part en els projectes polítics de la Nació Catalana, generals o d'alguna de les seves parts.

Els Països Catalans han de ser presents en el procés d'independència del Principat i les formes d'organització que prenguin les instàncies independentistes s'han d'adequar a aquest objectiu. Els membres i militants de les organitzacions independentistes pertanyents als diferents Països Catalans han de poder fer part, de manera natural, d'un mateix espai organitzatiu nacional. Hem de ser conscients, a més, que ens trobem en una realitat política que evoluciona de manera accelerada davant els nostres ulls; i que recomanacions ideològiques o polítiques que podien tenir el seu pes en la lluita nacional de fa vint anys (com el mite de la “no ingerència”) es troben avui en el camí de ser superades.

Tal com aconsellen tots els analistes, caldrà que durant les negociacions amb l'Estat espanyol i amb la resta d'agents internacionals quedin clars els vincles culturals, socials, geogràfics, històrics i econòmics entre els territoris dels Països Catalans que s'han configurat al llarg del temps. També serà irrenunciable el reconeixement de la possibilitat que, en un futur, d'una manera democràtica, aquests territoris puguin establir les relacions que decideixin lliurement els seus ciutadans amb la resta de territoris dels Països Catalans. I semblantment és necessari que persones i entitats representatives dels diversos territoris històrics dels Països Catalans, siguin presents als organismes que treballen en el procés d'independència nacional.

Aquest procés pot tenir unes conseqüències positives i alguns perills.

Entre les *conseqüències positives* podem considerar:

- Que la llengua catalana tindrà un instrument que en garantirà la supervivència i el reconeixement a totes les institucions internacionals i que, de manera semblant, la nacionalitat catalana tindrà reconeixement internacional.
- Que com a nació tindrem veu i vot en el concert de les nacions lliures del món.
- Que la previsible remuntada econòmica del Principat tindrà repercussions favorables per a la majoria de la nació catalana.
- Que la nova situació permetrà que es faci efectiu el Corredor mediterrani.
- Que, de manera general, la independència del Principat ajudarà a obrir els ulls a molts illencs i valencians respecte dels avantatges de tenir un estat propi.

I com a *possibles perills*:

- Que des de l'estat espanyol es potenciarà al màxim l'unionisme espanyolista i el secessionisme anticatalà, tot plegat, probablement, dins un clima de revenja.
- Que la creació d'un estat podria portar, a mitjà i llarg termini, al desenvolupament de diferents expressions de barreres ideològiques que poden dificultar les relacions entre els Països Catalans.
- Que la tasca de construir un nou estat és tan ingent i absorbent, que hi ha el perill real que el Principat s'hi centri i obliidi la resta de catalans.
- Contra aquests perills, caldrà reforçar la coordinació, la solidaritat mútua i l'explicació política.

Per tot això, consideram que la Constitució del nou Estat català i el seu corpus legislatiu han de tenir present:

- Ha d'estar prevista i ha de quedar oberta la possibilitat que qualsevol altre territori històric de la nació catalana pugui, en qualsevol moment, decidir de manera democràtica, afegir-se a l'Estat català o crear-ne un altre i federar-s'hi.
- Caldrà el reconeixement del dret dels habitants de la resta de territoris de la nació catalana d'identificar-se i ser acceptats i protegits com a catalans. Caldrà definir un marc especial de drets (ciutadania, atenció sanitària, accés a les universitats, condicions especials en transports i altres serveis).
- Caldrà facilitar la presència de la resta de territoris històrics en les institucions del nou Estat lliure, mitjançant les seves organitzacions, entitats o associacions.
- Caldrà l'establiment d'un ministeri o departament que s'ocupi específicament de les relacions amb els diversos territoris dels Països Catalans i impulsi polítiques i convenis amb institucions, entitats o empreses per promoure i desenvolupar el patrimoni compartit.
- L'Estat català promourà la llengua catalana a tots el territoris lingüístics. Qualsevol atac a la llengua, en qualsevol lloc, haurà de ser respost políticament i jurídicament, si escau, pels organismes pertinents.
- La simbologia històrica i tradicional compartida per tots els territoris de la nació no pot ser d'ús exclusiu de la nova República. Tant el nou Estat com els seus mitjans i organismes públics difondran i divulgaran aquesta realitat comuna. En aquest sentit, caldrà impulsar l'articulació de l'espai comunicatiu català, format pels mitjans de comunicació de Catalunya i els mitjans de comunicació de la resta de territoris històrics dels Països Catalans.
- Caldrà també negociar amb els estats espanyol i francès i impulsar la creació d'òrgans comuns de relació transfronterera per facilitar els intercanvis culturals i la imprescindible cooperació i especialització en àmbits com ara les infraestructures (portuàries, viàries, ferroviàries i aeroportuàries).
- A partir de la creació de les institucions del nou Estat català, s'impulsarà la creació d'alguna instància on puguin coincidir i estrènyer vincles, càrrecs electes de tots els Països Catalans.
- El nou Estat posarà a disposició dels creadors culturals i artístics de la resta de Països Catalans els seus organismes de projecció exterior.
- El nou Estat promourà el reconeixement a totes les persones que han lluitat per la llibertat de la nostra nació, en qualsevol del seus territoris.